

[Aksel Larsen.]

enkelt Gren af Landbrugets Produktion ud af Helheden og sige: Vi vil rent isoleret have beregnet, hvor meget det koster at frembringe dette Produkt, og vi vil have Produktionsprisen. Landbrugets Produktion er dog en Helhed, de enkelte Led kan ikke skilles ad. Det enkelte Led kan ikke eller kun meget vanskeligt gøres rentabelt, uden at de andre Led ogsaa er der. Baade af den ene og den anden Grund er det derfor urimeligt og forkert at komme og stille et Regnestykke op og sige: Saa og saa meget er Produktionsprisen paa Smør, og det vil vi have.

Det kniber jo ogsaa med Argumenter for denne saakaldte Produktionspris. Man kan jo ikke henvise til, at Landbruget i Almindelighed trænger, eftersom Landbruget i Løbet af et halvt Aar ved Statens Bistand har faaet en Indtægtsforøgelse, svarende til mindst 500 Mill. Kr. om Aaret. Saa kan man ikke paastaa, at der er daarlige Tilstande, og enhver, som kender lidt til Forholdene ude paa Landet — og det gør det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen formodentlig —, ved jo, at Tilstanden er, skal vi med et mildt Ord sige: ikke saa daarlig.

Noget helt andet er, at det er rigtigt, at Husmændene har det ikke saa godt. Det er Forespørgerne opmærksomme paa, det er Madsen-Mygdal ogsaa opmærksom paa, og naar man saa skal argumentere for, at man skal have en højere Smørpris, haler man Husmændene frem, og det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen siger: Lad os tænke os en Husmand med 10 Malkekøer. Ja, lad os tænke os en saadan Husmand, de af os, der har Fantasi nok dertil! Jeg har det altsaa ikke. Husmændene har ikke 10 Malkekøer. Nej, men lad os tænke paa Husmændene. Husmændenes Kaar er uhyre vanskelige, og derfor, siger man fra det store og fra det mest reaktionære og det mest husmandsfjendske Landbrugs Side, derfor skal vi have Smørprisen sat i Vejret. Hvorfor er Husmændenes Kaar daarlige? Dels paa Grund af, at de har for lidt Jord, de fleste af dem, dels paa Grund af deres store Terminsbyrder, dels paa Grund af Produktionsindskrænkningen, som særlig haardt har ramt den Del af Landbrugsproduktionen, der var af væsentlig Betydning for Husmændenes Økonomi, og dels paa Grund af den fantastiske Prisstigning paa Korn og Foderstoffer, som Husmændene er tvunget til at købe af det store kornavlende og kornsælgende Landbrug.

Det store Landbrugs kolossale Indtægtsforøgelse betales til Dels af Hus-

mændene. Det er Aarsagen til, at Husmændenes Stilling er daarlig, og saa kommer man fra det store Landbrugs Side og siger, at for at hjælpe Husmændene saa skal Smørprisen sættes i Vejret. Jeg sagde, jeg har ikke Fantasi til at forestille mig en Husmand med 10 Malkekøer. Nej, men een, to eller tre, ja, maaske fire Malkekøer, det er, hvad der er normalt eller var normalt før Produktionsindskrænkningen, maaske er det ringere nu. Det kniber jo med at skaffe Foder til Køerne, og Mælkeydelsen bliver ringere og ringere, fordi Korn og Foderstoffer er saa dyre. Men hvad vil det saa sige? Hvis man med dette Argument, at det er Synd for Husmændene, fik sat den indenrigske Smørpris i Vejret — og det er jo det, det drejer sig om foreløbig —, saa vilde man maaske ganske, ganske lidt hjælpe Husmændene, men til Gængæld vilde det store Landbrugs Fortjeneste vokse i, som det hedder, geometrisk Progression. Jeg synes derfor, de Herrer skulde lade være med deres Argumenter om Husmændene. Det var ogsaa dem, de vilde tjene, da de lavede Bondetoget for Sehesteds Penge. De sagde: det er for Husmændenes Skyld, vi skal have sat Kornprisen saadan i Vejret. Altid er det for Husmændenes Skyld, men de Resultater, der kommer ud af det, bevirker altid, at det skæpper i det store Landbrugs Kasse, og at Husmændenes Stilling bliver uforandret eller daarligere.

I Agitationen for, at man maa have Smørprisen sat i Vejret, kører man kolossalt op med Madsen-Mygdal og hans Udtalelser for nylig. Baade det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen og det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, Partiets Formand, har begejstret erklæret, at Madsen-Mygdal har sagt det helt rigtige. Ja, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen gik endda saa vidt under sin Finanslovstale, at han uden Forbehold af nogen Art erklærede, at Madsen-Mygdals Udtalelser fuldkommen stemte overens med Bondepartiets Udtalelser og Program.

Nu kunde jeg forstaa, at man fremdrog Madsen-Mygdal saadan lige ved denne Lejlighed, fordi han havde sagt noget om Smørret, men at man i den Grad løbhudler ham, maa dog virke overraskende, naar man tænker paa de mange fjendtlige Ord, der fra L. S.-Folkene og Bondepartiets Side gennem en lang, lang Aarrække har lydt mod Venstre og mod alle Venstres Ledere. Det er en ganske pludselig Kovending i Forholdet til Madsen-Mygdal. Spørgsmaalet rejser sig: Hvorfor har man pludselig skiftet Mening om Madsen-Mygdal fra den Side?